

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

«Els rols de gènere i la conciliació en temps de la Covid-19». Cicle «La igualtat efectiva de dones i homes, un repte de país»

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2020

Secretària de la Mesa, diputades, membres del Govern de la Generalitat, gràcies per acompanyar-nos, i sobretot gràcies a les ponents per participar en aquesta jornada, la cinquena ja d'aquesta legislatura del cicle «La igualtat efectiva de dones i homes, un repte de país», unes jornades, un propòsit, que ja va iniciar la presidenta Forcadell i que recollint el seu testimoni hem procurat donar-hi continuïtat aquesta legislatura.

Aquesta vegada ens semblava que no podíem parlar d'una altra cosa. L'actualitat és molt potent. Els darrers mesos hem viscut, probablement, fets que no només han modificat la nostra vida, sinó que segurament transformaran la nostra manera d'entendre el món. La Covid-19, d'alguna manera, ha posat sobre la taula tots aquells reptes que ja intuïem, que de fet ja sabíem, però que ara són més presents que mai, i ho ha fet amb una contundència total, amb una intensitat que no havíem imaginat mai segurament abans del març del 2020, abans de viure confinats uns mesos, abans de patir el que patim com a país i com a humanitat.

Un dels efectes de la crisi de la Covid ha estat, com deia, agreujar els problemes que ja formaven part, d'alguna manera, del debat públic, de les agendes polítiques. Aquesta crisi ha fet més evidents que mai les desigualtats i els desequilibris amb què hi hem entrat, molts dels quals arrossegàvem de l'anterior crisi del 2008, desigualtats socials, desequilibris territorials i mediambientals; tot un seguit de cicatrius que es van produir durant la crisi del 2008 i que amb les respostes, amb les receptes, que es van aplicar en aquells moments, que fonamentalment es podien agrupar en dos grans epítets, la desregulació i l'austeritat, van generar una sèrie de desigualtats, desigualtats amb què hem entrat en aquesta crisi de la Covid i que s'han agreujat.

Per tant, davant tenim una situació des d'un punt de vista social que ens reclama, ens reclama a tots; especialment, òbviament, a les institucions, als qui estem al capdavant de les institucions, però a tots plegats.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

És una crisi que té diverses ramificacions, moltes de les quals hem anat detectant amb les conseqüències del confinament que hem viscut. Durant el confinament les escoles van tancar, les feines essencials es van mantenir i els qui vam poder vam fer teletreball, ens van demanar que treballéssim des de casa. Van ser setmanes molt difícils per a tots. Però, com tantes vegades, més per a les dones. Han estat moments molt complicats que ens han afectat a tots, però és veritat que hi ha hagut un biaix de gènere en les afectacions.

I durant aquesta crisi, durant aquest confinament, el que hem percebut, i avui no n'hi ha dubte, és que també ha estat una crisi de cures. La crisi que hem viscut i que vivim és una crisi de cures. Aquesta pandèmia ha posat de manifest la importància que tenen en la nostra societat les cures que fins ara menysteníem, i hem vist que malgrat la pandèmia, malgrat que ens haguem de confinar, hem de seguir tenint cura dels avis, dels infants, de les persones dependents.

I totes aquestes feines, totes aquestes cures, com a conseqüència de la matriu patriarcal de la nostra societat, fonamentalment recauen a les espatlles de les dones. I això ja feia temps que d'alguna manera ho anàvem plantejant en aquest debat públic, com deia abans, i fins i tot s'havia concretat legislativament. La llei del 2015 d'igualtat efectiva entre homes i dones ja ho posa sobre la taula, ja ho manifesta, però és evident que no hem aconseguit superar aquest biaix de gènere. Tota la feina vinculada a aquesta sobrecàrrega de la llar i a l'atenció familiar ha recaigut com una llosa més sobre les dones.

La crisi ha posat de manifest això, i també una altra qüestió, que és l'existència d'una classe social, el precariat, que viu víctima de la precarització laboral, de la inseguretat material, vital, i de la invisibilitat. I, fonamentalment, aquest precariat està molt relacionat amb les tasques de cura i té rostre femení.

Tots aquests aspectes, els volem tractar en aquesta jornada. No només en aquesta jornada; estic convençut que aquestes qüestions formaran part dels debats parlamentaris i que, sobretot, formaran part de totes les propostes polítiques que han de dibuixar la Catalunya que volem per al futur. Perquè del que es tracta, el que ens hem d'imposar, el que ens hem d'exigir, des d'un punt de vista de les institucions, però també socialment, és que siguem capaços d'aprofitar aquesta crisi per transformar-nos, per canviar de paradigma. No es tracta de fer el possible per tornar a la situació del febrer del 2020. Alguns aspirem a canviar el paradigma, a canviar la societat i a superar moltes de les mancances, de les problemàtiques, de les

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

deficiències i de les desigualtats que teníem abans d'entrar a la crisi de la Covid i que no volem per als nostres fills i les nostres filles, per a les generacions que venen, que estaran marcades, efectivament, pel que hem viscut aquests dies.

Aquesta és la nostra tasca; ens hi hem d'ajudar tots plegats. Les jornades d'avui volen ser, justament, un element que contribueixi a posar sobre la taula aquestes qüestions. Per tant, us agraeixo que sigueu aquí, us agraeixo que participeu en aquestes jornades, especialment, ho deia abans, a les ponents. I us agraeixo a totes l'esforç de venir amb les circumstàncies actuals, limitadores, excepcionals, diferents i estranyes, unes circumstàncies amb les quals hem de fer jornades com aquestes no només al Parlament de Catalunya, sinó al conjunt del país.

Gràcies per haver vingut, per la paciència i per contribuir a aquest debat. Gràcies, en definitiva, per la tasca que feu tot l'any, que feu sempre, no només avui amb jornades com aquesta.

Moltíssimes gràcies.